

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/84319,Gluzinski-Wladyslaw.html>
2022-10-06, 13:03

Gluziński Władysław

GLUZIŃSKI Władysław (25 IV 1914, Niwka, ob. dzielnica Sosnowca – 3 IV 1991, Katowice), elektryk, specjalista w zakresie kopalnianych dołowych urządzeń elektrycznych. Syn Franciszka, ślusarza maszynowego, i Stanisławy z Kunów.

Po zdaniu w 1933 matury w gimnazjum matematyczno-przyrodniczym w Sosnowcu studiował na wydziale elektrycznym PW, uzyskując w 1939 absolutorium.

W czasie II wojny światowej w IV 1940 rozpoczął pracę w dozorcze maszynowym kopalni „Gilowice”. Od I 1942 do 20 IV 1945 był zatrudniony w elektrowni kopalni „Modrzejów”, gdzie zajmował się m.in. projektowaniem nowych urządzeń jako asystent kierownika, a potem jego zastępca. Po zdaniu 29 VIII 1945 egzaminu otrzymał dyplom inżyniera elektryka.

Od I IX 1945 pracował Dziale Energomaszynowym Centralnego Zarządu Przemysłu Węglowego w Katowicach jako kierownik działu, później zastępca kierownika Wydziału Urządzeń Elektrycznych. Następnie 31 III 1950 zatrudnił się w Ministerstwie Górnictwa na stanowisku naczelnika wydziału w Departamencie Energomechanicznym, a I VII 1955 w Inst. Mechanizacji Górnictwa w Katowicach (późniejszy Inst. Doświadczalno-Konstrukcyjny Przemysłu Węglowego, a od 1958 Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego) na stanowisko kierownika Zakładu Elektryfikacji, a następnie Zakładu Elektryfikacji i Automatyzacji. W 1962 został głównym inżynierem ds. elektryfikacji, w 1966 kierownikiem Pionu Elektryfikacji i Automatyzacji, a w 1969 głównym inżynierem Zespołu Zakładów Elektrotechniki Górniczej.

Wraz z obejmowaniem kolejnych stanowisk otrzymywał nominacje naukowe: 28 III 1957 na docenta, 17 XI 1966 na stanowisko samodzielnego pracownika naukowo-

badawczego, a 6 VII 1973 uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego.

I IV 1975 G. objął stanowisko dyrektora Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Elektrotechniki Górniczej w Zakładach Konstrukcyjno-Mechanizacyjnych Przemysłu Węglowego, a 24 II 1976 głównego specjalisty ds. elektrotechniki górniczej w utworzonym 30 IV 1975 Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Systemów Mechanizacji, Elektroniki i Automatyki Górnictwa w Katowicach. Na emeryturę przeszedł I X 1980, pracował jednak nadal na część etatu, jako główny specjalista ds. zasilania kopalń.

Jednocześnie G. od 1945 prowadził zajęcia w Śląskich Technicznych Zakładach Naukowych w Katowicach. W 1952–54 wykładał na AGH (wybrane zagadnienia elektryfikacji kopalń i wyposażenie elektryczne maszyn górniczych), 1955–57 w Wieczorowej Szkole Inżynierskiej w Katowicach. W 1952 rozpoczął współpracę z Politechniką Śląską w Gliwicach, początkowo na wydziale mechanicznym i elektrycznym, a następnie na wydziale górniczym w Katedrze Elektryfikacji Kopalń, a potem w Inst. Elektryfikacji i Mechanizacji Górnictwa, kolejno jako: wykładowca, starszy wykładowca, docent kontraktowy i profesor kontraktowy.

G. był autorem kilku podręczników: *Elektryfikacja kopalń węgla* (1951), *Elektryfikacja podziemi kopalń* (cz. 1 *Urządzenia i sieci wysokiego napięcia* 1956, cz. 2 *Urządzenia i sieci niskiego napięcia* 1965), *Energia w kopalni węgla kamiennego* (1970, tłumaczona na język angielski *Electric Installation in Mines* 1978 i hiszpański *Màguinaris electrica en eu les mines* 1978). Należy również do współautorów prac zbiorowych: *Automatyzacja podziemi kopalń*, cz. 1. *Urządzenia oddziału wydobywczego* (1961), *Poradnik górnika*, t. 2 *Urządzenia elektryczne podziemia i oświetlenie* (1959) oraz *Elektryfikacja podziemi kopalń węgla*, cz. 1 *Podstawy elektryfikacji oraz urządzenia i sieci wysokiego napięcia* (1996). Opublikował 52 artykuły z zakresu elektryfikacji kopalń w czasopismach technicznych i w materiałach konferencyjnych. Brał także udział w opracowaniu i redagowaniu 18 norm i przepisów, m.in. *Napięcie elektryczne robocze* (1955), *Rozdzielnie elektryczne*

kopalniane (1955), Maszyny i urządzenia elektryczne (1974), Przepisy górnicze bezpieczeństwa i higieny pracy (1974), Przepisy budowy i ruchu urządzeń elektrycznych w podziemiach kopalń (1982). Opatentował wraz z zespołem 6 wynalazków z dziedziny sieci i urządzeń elektrycznych w podziemnych kopalniach (1964, 1967, 1968, 1977, 1978).

G. był przez wiele lat członkiem Rady Naukowej i Komitetu Naukowego ds. Elektryfikacji w Zakładach Konstrukcyjno-Mechanizacyjnych Przemysłu Węglowego (1964–86), Komitetu Elektryfikacji przy Ministrze Górnictwa i Energetyki (zastępca przewodniczącego), Rady Naukowej Inst. Elektryfikacji i Mechanizacji Górnictwa Politechniki Śląskiej, Rady Normalizacyjnej Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, Rady Programowej „Przeglądu Elektrotechnicznego”. Brał udział w pracach Polskiej Delegacji do Rady Naukowo-Technicznej RWPG ds. Bezpieczeństwa Górniczego oraz jako ekspert z ramienia Ministerstwa Handlu Zagranicznego i Polskiego Tow. Handlu Zagranicznego w sprawach importu i eksportu maszyn i urządzeń górniczych. Był również członkiem Stow. Inżynierów i Techników Górnictwa i Stow. Elektryków Polskich.

Otrzymał m.in.: zespołową nagrodę państwową II stopnia za opracowania metody zdalnego sterowania przenośników oraz zunifikowanych pól rozdzielczych wysokiego napięcia dla dołowej sieci kopalnianej (1951), zespołową nagrodę państwową I stopnia za udział w zautomatyzowaniu ściany wydobywczej typu ASI w górnictwie węglowym (1968), nagrodę Komitetu Nauki i Techniki (1969) oraz nagrody przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki za prace z zakresu kopalnianych dołowych urządzeń elektrycznych (1970 i 1974).

Był odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi (1954), Krzyżem Kawalerskim (1958), Oficerskim (1965) i Komandorskim (1984) Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Państwowej Rady Górnictwa (1965) i Złotą Odznaką Racjonalizatora Produkcji (1969). Został wpisany do honorowej Księgi Zasłużonych dla Górnictwa i Energetyki (1985).

SBTP (Z. Białkiewicz).

Z. Białkiewicz: *Salamandra – pamięci Kolegów Górników*, „Przegląd Górniczy” 2000, nr 6; tegoż: *Profesor Władysław Gluziński (1914–1991) zasłużony pracownik naukowego zaplecza górniczego*, „Mechanizacja i Automatyzacja Górnictwa” 2000, nr 3.

Andrzej J. Wójcik

[Poprzedni](#)
[Następny](#)